

32. nedelja med letom Martinova - dekliška nedelja 10. 11. 2019	Ob 7.00 uri za žive in pokojne farane Ob 10.00 pri sv. Joštu za + Ano Pliberšek (obl.) iz Prepuža
Ponedeljek 11. 11. 2019 Martin (Davorin), škof	
Torek 12. 11. 2019 Emilijan (Milan), duhovnik	Ob 15.00 pogrebna za + Milana Mernika
Sreda 13. 11. 2019 Stanislav Kostka, redovnik	Ob 7.00 za + Antona (obl.), Frančiško in Zvonka Sitarja Ob 17.00 za + Stanka Mlakarja
Četrtek 14. 11. 2019 Nikolaj Tavelić, mučenec	Ob 17.00 za + Marijo Mlakar (obl.) in + Zimkove
Petek 15. 11. 2019 Leopold, knez	Ob 17.00 za + Leopolda Juharta in starše
Sobota 16. 11. 2019 Marjeta Škotska, kraljica	Ob 7.00 za +Antona Juharta (iz Pobreža - 2042)
33. nedelja med letom Družinska nedelja 17. 11. 2019	Ob 7.00 uri za žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Petra Korošca in rodbino

- Včeraj smo imeli v cerkvi sv. Jošta **koncert in blagoslov novega vina**. Iskrena hvala Klavdiji Ozimič in vsem nastopajočim na koncertu, organizatorjema Luciji Gorenak in Primožu Lažeti ter vsem, ki ste s svojo udeležbo (bilo vas je zelo lepo število) obdarili tako nastopajoče kot tudi vse ostale. Veseli smo bili, da je bil z nami podžupan Občine Slovenska Bistrica g. Stanislav Mlakar in novi predsednik Krajevne skupnosti Preloge-Vrhole g. Matej Goričan. Posebej bi se rad zahvalil Slavku Ugeršku in Vinarčanom za organizacijo in pogostitev, pa tudi »županu« Tonetu Polegeku za sodček novega vina, ki smo ga blagoslovili in se z njim okrepili. Iskrena hvala tudi vsem za lepo doživetje mašo in skupno praznovanje praznika sv. Martina. Vsem Martinom, ki vam je sv. Martin zavetnik, pa tudi vsem, ki vas sv. Martin navdušuje nad dobro kapljico, iskrene čestitke.
- Prihodnjo nedeljo, **17. novembra**, bodo pri maši ob 10.00 uri sodelovali kandidati za prvo spoved in prvo sveto obhajilo. Zato prosim, da pridete vsi k maši. Po maši bo sledilo **srečanje vseh staršev veroukarjev od 1. do 9. razreda**. Skupaj bomo razmišljali, kaj nam pomeni adventi čas, kako ga preživeti v družini, da bo Božič res praznik Jezusovega rojstva in se bo Jezus tudi danes rodil v naših srcih. Dragi starši, ne pozabite prihodnjo nedeljo vsi priti na srečanje staršev, tudi katehist in katehistinje!
- Prihodnjo nedeljo prosim vse tiste, ki ste se prijavili za **Slomškovo bralno priznanje**, da se po deseti maši oglasite, si izposodite knjige za branje ali pa že pripovedujete o prebranem.
Brina in Tina
- Seminar »Koraki za zdravje in odrešenje« Sv. Venčesl – gl. plakat.

- Iskrena hvala Slavku Mlakarju za zasteklitev vrat, Janku Juhartu za pleskanje, oplotniškim gasilcem za navzočnost ob nevarnem delu v zalogovniku za sekance; hvala za čiščenje in krašenje cerkve, za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.

Zakaj se poročiti tudi potem, ko že imava otroke?

Izjemno sem hvaležna, da smem opisati primer sorodnikov. Pred časom smo bili povabljeni na praznovanje 40-letnice sorodničinega partnerja, po kakšni uri slavja pa smo izvedeli, da smo tudi na ohceti. To je bilo res izjemno presenečenje predvsem zato, ker njune poroke že nekaj časa nismo več pričakovali. Ker nista želela nikakršnega pompa, so za ta veliki dogodek že prej vedeli le njuni hčerki (11 in 17), priči in tik pred zdajci starši. Najbolj ganljiv pri tej zgodbi pa je bil prizor, ko je za njuno namero izvedela mlajša hči. Ati jo je pred tem prosil, da se mu pomaga naučiti besedilo na listu papirja, na katerem je bila zapisana poročna obljuba. Ni ji bilo takoj povsem jasno, za kaj gre.

Ko pa ji je mami pokazala še poročna prstana, je planila v jok in obema v objem. Naslednje pol ure je minilo v objemih in solzah sreče ... **Namreč, odločitev za poroko je tudi odgovornost do otrok!!!** Sorodnica je še razmišljala, kako je človek lahko površen in kako lahko tako zlahka prezre otroka in njegovo željo ter potrebo po tem, da bi bila starša poročena. Glede na to, da si je sama že pred časom dala spremeniti priimek in so se vsi pisali enako, da so se imeli radi in bili zelo povezana družina ter niso kako drugače izstopali, si pač ni mogla misliti, da hčeri vendarle še nekaj manjka in da bi ji njuna poroka lahko pomenila tako zelo veliko. Je še kaj za dodati k tej zgodbi? Mislim da ne. Z možem sva ostala brez besed. No, ne povsem. Rekel mi je: »Žena, to je treba napisati in objaviti.

Družina in življenje, številka 3, letnik 2019. Foto: Ana Gerčar

Prihova:	petek, 06. 09. 2019	Sp. Grušovje:	petek 25. 10. 2019
Raskovec:	petek, 13. 09. 2019	Preloge:	četrtek 31. 10. 2019
Dobrova :	petek, 20. 09. 2019	Vrhole:	petek, 08. 11. 2019
Dobriška vas:	petek, 27. 09. 2019	Sevec:	petek, 15. 11. 2019
Pobrež:	petek, 04. 10. 2019	Prepuž:	petek, 22. 11. 2019
Novo Tepanje:	petek, 11. 10. 2019	Vinarje:	petek, 29. 11. 2019
Zg. Grušovje:	petek, 18. 10. 2019	Čiščenje v petek, soboto ali po dogovoru.	

“Zapustimo svet vsaj malo boljši, kot smo ga našli.” (Baden Powell).

32. nedelja med letom Dekliška nedelja 10.11.2019	7.00 1. berilo: Kristina Strnad 2. berilo: Albin Pučnik	10.00 1. berilo: Polona Mlakar 2. berilo: Tina Pučnik
33. nedelja med letom Družinska nedelja 17.11.2019	7.00 1. berilo: Marjana Pučnik 2. berilo: Martin Juhart	10.00 1. berilo: Pija Pučnik 2. berilo: Daša Pučnik
34. nedelja med letom Nedelja žena in mater 24.11.2019	7.00 1. berilo: Mira Rubin 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 1. berilo: Simona Borovnik 2. berilo: Lucija Pučnik

SVETNIK TEDNA – Nikolaj Tavelić, mučenec

21. junija 1970 je papež Pavel VI. v baziliki svetega Petra v Rimu slovesno razglasil za svetnika hrvaškega frančiškana Nikolaja Tavelića, ki je umrl kot mučenec v Jeruzalemu leta 1391. Za Cerkev na Hrvaškem je bila ta razglasitev pomemben dogodek. Za narod in deželo, ki jima uspe, da je kateri od njunih sinov ali hčera uvrščen v seznam svetnikov vesoljne Cerkve, pomeni to priznanje pred vsem katoliškim svetom. Nikolaj Tavelić se je rodil v Šibeniku med letoma 1340 in 1350 kot sin ugledne plemiške družine. Že zgodaj se je navdušil za življenje po vzoru sv. Frančiška Asiškega, ker je imel pogosto priložnost srečevati se z njegovimi redovnimi sinovi – frančiškani. Prvi frančiškani so prišli v Dalmacijo in Bosno že leta 1221, pet let pred smrtjo sv. Frančiška Asiškega. Od leta 1321 so imeli svoj samostan tudi v Šibeniku, v Zadru pa je bil že leta 1260 njihov osrednji učni zavod. Po vsej verjetnosti se je tam šolal tudi Nikolaj Tavelić. Iz zgodovinskih virov zanesljivo vemo, da je Tavelić deloval kot dušni pastir v Bosni, kamor naj bi prišel leta 1379. V tem času je bila Bosna zanimivo in važno področje tako v cerkvenem kot političnem pogledu. Posebna skrb Cerkve tedaj so bili bosenski bogomili, kri-

voverci, ki so netili upor zoper vsako svetno in cerkveno oblast, obsojali so zakonsko življenje, zavračali rabo vseh materialnih sredstev, češ da izhajajo od hudiča. Zoper ta nauk je mogla uspešno nastopati samo miselnost, ki je izhajala iz ponižne ljubezni do ljudi in božjega stvarstva, miselnost, ki jo je oznanjal asiški ubožec. Zato je papež Benedikt XII. prosil frančiškane, naj gredo delovat med bosenske bogomile. Med številnimi gorečimi misijonarji in odličnimi pridigarji frančiškanskega reda je v Bosni okoli dvanajst let deloval tudi Nikolaj Tavelić. Bosenski frančiškanski vikariat je imel

sredi 15. stoletja nad 60 samostanov s 700 redovniki, ki so svoje delo uspešno nadaljevali tudi po turški zasedbi Bosne po letu 1480. Nikolaj Tavelić je leta 1391 zapustil Bosno in odšel v Sveto deželo – Palestino. Po neuspeh križarskih vojnah so bili namreč frančiškani od leta 1342 službeni 'varuhi' Svete dežele, za kar jih je postavil papež Klemen VI. in ta naslov imajo še danes. To »varuštvo« je od vsega začetka imelo mednarodni značaj in v tej ustanovi so zastopani frančiškani vseh narodnosti. Tavelić je s tovariši delal v gostišču za romarje in pri Božjem grobu. Ob premišljevanju Kristusovega trpljenja in ob zgledu sv. Frančiška Asiškega, ki je oznanjal evangelij pred egiptovskim sultanom, je tudi Nikolaj z nekaterimi sobratih hotel spreobrniti h krščanstvu jeruzalemskega voditelja Saracenov, muslimanskih Arabcev. Toda njihov poskus je propadel: muslimane so samo razjezili. Voditelj Saracenov je ukazal Nikolaja ter njegove sobrate: italijanskega patra Štefana in francoska patra Deodata in Petra vreči v ječo, kjer so jih bičali in z drugimi mukami hoteli pripraviti do tega, da se odpovejo svoji veri. 14. novembra 1391 je prišel vojaški poveljnik iz Gaze; ko so redovniki javno izpovedali svojo pripravljenost umreti za Kristusa, je množica planila nanje in jih razsekala z meči. Poročilo o njihovem mučeništvu so podpisale mnoge zanesljive priče. Papež Leon XIII. jih je leta 1889 razglasil za blažene, Pavel VI. pa je leta 1970 uslišal dolgoletne prošnje vernih Hrvatov in je Nikolaja Tavelića uvrstil med svetnike.

Pripravila: Martin Juhart in župnik Slavko Krajnc; www.liturgija.si/zupnija-prihova/oznanila

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJE BL. DEVICE
MARIJE VNEBOVZETE.

32. NEDELJA MED LETOM

Dekliška nedelja

Martinova nedelja

10. 11. 2019 – 17. 11. 2019

Papež Frančišek: Zapori - posledica egoizma in brezbričnosti

Papež Frančišek je dejal, da je vsa Cerkev poklicana stalno prinašati Božje usmiljenje najranjlivejšim in nezaščitenim, v katerih je navzoč sam Jezus. Izpostavil je, da je situacija zaporov še vedno »odsev naše družbene realnosti« in »posledica našega egoizma in brezbričnosti, ki ju povzema kultura odmetavanja«. Z legalističnimi in nečloveškimi odločitvami, ki se upravičujejo z domnevnim iskanjem dobrega in varnosti, družba velikokrat vidi v izolaciji in zaprtosti osebe, ki deluje v nasprotju z družbenimi normami, zadnje rešitev za probleme življenja neke skupnosti. Tako se upravičuje dejstvo, da se velika količina javnih sredstev namenja brzdanju prestopnikov, namesto da bi se zares iskalo pospeševanje celostnega razvoja oseb ter se s tem omejevalo okoliščine, ki zbuja nedovoljena dejanja. »Lažje je kaznovati, kot pa vzgajati.«

Frančišek je opozoril, da zaporom neredko spodleti pri doseganju cilja, da bi pospeševali procese ponovnega družbenega vključevanja: »Zagotovo zato, ker nimajo na razpolago zadostnih sredstev, ki bi jim pomagala pri pristopanju k socialnim, psihološkim in družinskim problemom, ki so jih doživele zaprte osebe, ter tudi zaradi pogoste prenaseljenosti zaporov, kar iz njih naredi dejanske kraje razosebljanja. Nasprotno pa se ponovna dejanska družbena vključitev začne z zagotavljanjem priložnosti za razvoj, vzgojo, dostojno delo, dostop do zdravstvene oskrbe ter tudi z oblikovanjem javnih prostorov za civilno udeležbo.«

Kot je poudaril, so naše družbe danes poklicane, da »presežejo stigmatizacijo osebe, ki je naredila napako«. Namesto da bi ponudili pomoč in ustrezne vire za dostojno življenje, smo se navadili odmetavati, kot pa da bi upoštevali napor, ki ga oseba vlaga, da bi vrnila Božjo ljubezen v svojem življenju. Velikokrat se mora oseba, ki pride iz zapora, soočiti s svetom, ki ji je tuj in ki je ne vidi kot vredne zaupanja, tako da se jo celo izključi iz možnosti za delo, s katerim bi se lahko dostojno preživljala. Ko osebam preprečimo, da bi ponovno v polnosti živele svoje dostojanstvo, ponovno postanejo izpostavljene nevarnostim, ki spremljajo pomanjkanje priložnosti za delo, sredi nasilja in negotovosti.